

عنوان مقاله:

مقایسه ی تطبیقی مضمون عشق در آثار "غاده السمان" و "عطار نیشابوری"

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

عظیمه ریحانی اردبیلی - مدرس دانشگاه فرهنگیان تهران

زهرالسادات حسینی - دانشجوی کارشناسی دانشگاه فرهنگیان

زینب ناعمی نیری - دانشجوی کارشناسی دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

عشق به عنوان ودیعه ای الهی، مقوله ایست که به اشکال گوناگون در اشعارغاده سمان و عطار رخ می نماید. غاده با نگاه و زبانیزنانه ، روایتی جسورانه از مفهوم عشق دارد او به رهایی در عشق و آزادی عشق معتقد است عشق در اشعارش پیوند خورده باجنگ است و بر شعر او هراس را حاکم ساخته و رگه هایی از بی اعتمادی در آن به چشم می خورد که گاه پیوند خورده با رنجاست. عشق انسانی وجه مشخصی در اشعار این شاعر یافته ، عشق به وطن و سروده های وطنی پس از عشق به همسر در اشعارش نمودی بارز یافته، وعمدتا تصاویر ارائه شده از وطن، درد، ویرانی و رنج است که جنگ براین امر تاثیر بسیار گذاشته است و در نظر حکیم نیشابور ، " درد" منشا عشق است ، دودی روحانی. انسان باید از تعلقات دنیایی رهایی یابد تا به وصال معشوق رخصت گیرد. در واقع عشق "عرفانی" در جای جای دیوان او به چشم می خورد که از نظر این حکیم گراندقدر درسختن نمی گنجد. عشق هدیه ای الهی است که تنها به پاکبازان عطا می گردد. این عشق با جنون همناوست و بدنامی را برابراعاشق به همراه دارد، عاشق نیز باید خود را فنا کرده و در وجود معشوق غرق گردد تا با او یگانه شود.

کلمات کلیدی:

عشق ، غاده السمان ، عطار نیشابوری ، وجوه تشابه و تمایز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1179881>

